KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Praktyczna nauka języka włoskiego – tłumaczenia pisemne B2 (ćwiczenia)
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Italian in Use: translation B2 (exercises)
Kierunek studiów	Italianistyka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	językoznawstwo
Język wykładowy	polski/włoski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Małgorzata Jabłońska

Forma zajęć (katalog zamknięty ze słownika)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	V	2

Wymagania wstępne	W1. Znajomość języka włoskiego na poziomie B1/B1+. W2. Umiejętność pracy indywidualnej i w grupie. W3. Umiejętność poprawnego pisania w języku polskim. W4. Student posiada ogólną wiedzę dotyczącą kultury włoskiego obszaru językowego.

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Poszerzenie i utrwalanie wiedzy studentów na temat zagadnień gramatycznych języka włoskiego na poziomie B2.
C2. Poszerzenie i utrwalanie wiedzy studentów na temat zagadnień leksykalnych języka włoskiego na poziomie B2.
C3. Ćwiczenie i poszerzenie kompetencji tłumaczenia tekstów z języka polskiego na język włoski oraz z języka włoskiego na język polski.
C4. Poznanie podstaw przekładoznawstwa (aspekt praktyczny).
C5. Poszerzenie kompetencji językowych przede wszystkim z zakresu gramatyki i słownictwa (synonimy, antonimy, definicje, idiomy) z języka włoskiego oraz polskiego na poziomie B2.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma podstawową wiedzę o prawach i obowiązkach zawodowych tłumacza, jego narzędziach pracy oraz o rodzajach tłumaczeń.	K_W01
W_02	Student opisuje podstawowe zasady warsztatu pracy tłumacza oraz wyjaśnia terminy dotyczące przekładu w języku polskim i włoskim.	K_W02
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student tłumaczy tekst z języka włoskiego na język polski, dobierając właściwe sformułowania, niezbędne dla przetłumaczenia tekstu adekwatnie do szeroko pojętego kontekstu leksykalno-sytuacyjnego.	K_U01
U_02	Student dokonuje charakterystyki omawianych tekstów pod kątem składni i leksyki.	K_U02
U_03	Student stosuje różne rejestry języka w tym rejestr języka akademickiego.	K_U03
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności i rozumie konieczność ciągłej aktywizacji i poszerzania swoich kompetencji językowych z zakresu języka włoskiego.	K_K01
K_02	Student rozumie zależność między jakością i poziomem uzyskanego narzędzia w postać języka włoskiego a jego/jej postrzeganiem jako osoby przez świat zewnętrzny.	K_K02
K_03	Student wykazuje aktywną postawę nakierowaną na chęć komunikacji i otwartość w eksploatowaniu zdobytej wiedzy i umiejętności.	K_K03

IV. Opis przedmiotu/treści programowe

Zajęcia skoncentrowane są wokół tłumaczenia pisemnego wybranych przez prowadzącą tekstów z języka polskiego na język włoski oraz z języka włoskiego na język polski.
W zakres tematyczny zajęć wchodzi tłumaczenie różnorodnych tekstów (m.in. artykuły prasowe, umowy, ulotki, instrukcje obsługi), w tym tekstów specjalistycznych o niskim i średnim stopniu terminologizacji oraz dotyczących różnych dziedzin (turystyki, kultury, religii, ekonomii, medycyny, kosmetologii, gastronomii, techniki, mody i designu).
Podczas zajęć, które mają przede wszystkim charakter praktyczny (praca wspólna lub indywidualna), studenci poznają nową terminologię oraz nabywają umiejętność analizy tekstu wyjściowego poprzez odpowiednią analizę i interpretację zjawisk gramatycznych i leksykalnych zawartych w tym tekście. Zdobywają także wiedzę na temat wzajemnie

odpowiadających sobie struktur gramatycznych, frazeologicznych, składniowych oraz terminologii w języku włoskim i polskim. Podczas zajęć powtórzone zostaną również najważniejsze zagadnienia gramatyczne z poziomu B2 (tłumaczenie zdań z języka polskiego na język włoski). Podczas trwania zajęć przewidziane są także prace domowe, które mają na celu utrwalanie słownictwa i nabywanie biegłości w tłumaczeniu.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne *(lista wyboru)*	Metody weryfikacji *(lista wyboru)*	Sposoby dokumentacji *(lista wyboru)*
WIEDZA			
W_01	Analiza tekstu	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Sprawdzian pisemny Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Ćwiczenia praktyczne	Zaliczenie pisemne	Ocenione kolokwium / test / sprawdzian pisemny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_02 U_03	Praca pod kierunkiem	Obserwacja	Test / Sprawdzian pisemny
U_01 U_02 U_03	Ćwiczenia praktyczne	Ćwiczenia praktyczne/praca z tekstem	Inne: indywidualna ocena aktywności
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Burza mózgów/giełda pomysłów	Obserwacja	Uzupełnione i ocenione kolokwium / Test / Sprawdzian pisemny
K_02 K_03	Dyskusja	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Inne: indywidualna ocena aktywności

VI. Kryteria, oceny, wagi…

Ogólne warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu:

- obecność na zajęciach. Dopuszczalne są dwie nieobecności nieusprawiedliwione; w przypadku studentów realizujących Indywidualną Organizację Studiów (IOS),

minimalna liczba obecności wynosi 50%. Uznaje się jednostkę lekcyjną za zrealizowaną, gdy pojawi się na niej co najmniej jeden student. Zajęcia niezrealizowane z winy prowadzącego (z wyjątkiem zwolnienia lekarskiego) muszą być odrobione w innym terminie, ustalonym przez niego. Nieobecni studenci mają obowiązek nadrobienia materiału we własnym zakresie. Student nieobecny na zajęciach ma prawo skorzystać z pomocy w nadrobieniu materiału w czasie konsultacji prowadzącego, po uprzednim mailowym poinformowaniu o chęci skorzystania z takiej pomocy i umówieniu się na spotkanie.

- pozytywne zaliczenie wszystkich sprawdzianów i kolokwiów w przewidzianym terminie. Prowadzący zobowiązuje się podać zagadnienia do testu/kolokwium na co najmniej tydzień (w przypadku testu) lub na dwa tygodnie (w przypadku kolokwium) przed planowaną datą. W przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności na sprawdzianie/kolokwium student otrzymuje ocenę niedostateczną, bez możliwości poprawy. W przypadku usprawiedliwienia nieobecności student jest zobowiązany przystąpić do zaliczenia testu/kolokwium w ciągu dwóch tygodni od pojawienia się na uczelni. Zaliczenie testu/kolokwium w ciągu dwóch tygodni po pierwszym wyznaczonym terminie dotyczy również studentów realizujących Indywidualną Organizację Studiów (IOS). W przypadku otrzymania oceny niedostatecznej z testu/kolokwium student zobowiązany jest przystąpić do zaliczenia poprawkowego w ciągu dwóch tygodni od oddania prac/ W przypadku uzyskania oceny pozytywnej z poprawy testu/kolokwium, ocena niedostateczna nie jest już brana pod uwagę przy wyliczaniu średniej ważonej. Kolokwia i testy można poprawiać tylko raz. Za zgodą prowadzącego można raz poprawić ocenę pozytywną z kolokwium – w takim przypadku brana jest pod uwagę wyższa ocena z obu podejść. W tym przypadku również obowiązuje termin dwóch tygodni od oddania prac. Termin zaliczenia poprawkowego ustalany jest indywidualnie; kolokwia i testy w drugim terminie należy zaliczać w czasie konsultacji prowadzącego; w szczególnych przypadkach prowadzący może wyrazić zgodę na pisanie testu poprawkowego w czasie innych prowadzonych przez niego zajęć. Co najmniej jedna ocena niedostateczna z kolokwium skutkuje nieotrzymaniem zaliczenia z przedmiotu. Niezaliczony test wlicza się do średniej ważonej, ale nie decyduje o negatywnej ocenie semestralnej.

- terminowe oddawanie prac pisemnych. Oddanie pracy domowej/pracy zespołowej po ustalonym terminie lub bez usprawiedliwienia skutkuje uzyskaniem negatywnej oceny bez możliwości poprawy. Niezaliczona praca domowa wlicza się do średniej ważonej, ale nie decyduje o negatywnej ocenie semestralnej.

- Osoby wracające z wymian studenckich lub praktyk (np. Erasmus+) ustalają sposób zaliczenia przedmiotu indywidualnie z prowadzącym.

Oceny:

Ocena niedostateczna: Student nie uczestniczy aktywnie w zajęciach, nie wykonuje prac zadanych do samodzielnego lub zespołowego przygotowania. Nie zalicza kolokwiów/testów.

Ocena dostateczna: Student posiada podstawową wiedzę z wykładanego przedmiotu. Uczestniczy aktywnie w zajęciach, wykonuje zadane prace i zadania zespołowe, ale mają one charakter odtwórczy. Jego wypowiedzi są proste, popełnia błędy gramatyczne i stylistyczne, posługuje się podstawowym zasobem słów poznanych na zajęciach.

Ocena dobra: Student posiada ogólną wiedzę przedmiotową. Jest aktywny na zajęciach. Potrafi samodzielnie realizować wyznaczone zadania, jego prace mają charakter twórczy. W wypowiedzi posługuje się bogatym słownictwem, popełnia niewiele błędów stylistycznych i gramatycznych.

Ocena bardzo dobra: Student wykazuje się szeroką wiedzę przedmiotową, którą samodzielnie poszerza i ugruntowuje. Jest aktywny na zajęciach. Jego wypowiedzi i udział w dyskusji charakteryzują się bogatym słownictwem odpowiednim dla danej tematyki, popełnia niewiele błędów gramatycznych i stylistycznych. Wykazuje się inicjatywą i dąży do pogłębiania swoich kompetencji.

Punktacja procentowa na kolokwiach, testach, pracach zaliczeniowych:

100%-90% - bdb
89%-86% - db+
85%-75% - db
74%-69% - dst+
68%-60%- dst
59% - 0% - ndst

Sposób obliczania oceny semestralnej

Ocena semestralna liczona jest ze średniej ważonej ocen z kolokwiów, testów. prac domowych i innych ocen.

Waga dla ocen z kolokwiów: 2.

Waga dla ocen z prac domowych, testów, aktywności i pozostałych ocen: 1.

Średnia ocen poniżej 3 jest podstawą niezaliczenia ćwiczeń.

Przykładowo średnia ocen od 3 do 3,49 daje ocenę semestralną 3.

Średnia ocen od 3,50 do 3,69 daje ocenę semestralną 3.5.

Średnia ocen od 3,70 do 4,00 daje ocenę semestralną 4.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	45

VIII. Literatura

Literatura podstawowa:

Kozłowska Z., Szczęsny A. (2018), T*łumaczenie pisemne na język polski. Kompendium*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Pisarska A., Tomaszkiewicz T. (1996), *Współczesne tendencje przekładoznawcze*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.

Pamięci tłumaczeniowe:
- glosbe.com;
- linguee.com;
- reverso.net.

Słowniki języka włoskiego dostępne online (*Vocabolario Treccani*, *Il dizionario della lingua italiana De Mauro*).

Literatura uzupełniająca:

Buono Hodgart L. (2002), *Capire l'Italia e l'italiano. Lingua e cultura italiana oggi*. Perugia: Guerra Edizioni.

Capek-Habeković R., Palaich S. (2009), *Parola a te!* Boston: Heinle.

Capraro G.M., Palmieri G., Roncarà M. (2012), *L'italiano creativo. Imparare l'italiano tramite design, moda e arte*. Perugia: Guerra Edizioni.

Diadori P., Caruso G. (2023), *Moda e italiano L2*. Roma: Edilingua.

Filippone A., Radicchi S. (2014), *Lo Stivale di moda. Corso di moda italiana B1-B2*. Torino: Loescher Editore.

Foremniak K. (2017), *Włoski w tłumaczeniach 3*. Warszawa: Preston Publishing.

Lo Cascio V. (2009), *L'italiano a tavola. Come si mangia e come si parla*. Firenze-Milano: Edizioni Plan.

Naddeo C.M. (2004), *Italiano per medici*. Firenze: Alma Edizioni.

Radicchi S., Filippone A. (2014), *Il buongustare. Corso di enogastronomia d'Italia B1-B2*. Torino: Loescher Editore.
Voltolina M. (2008), *L'italiano è servito. L'italiano per stranieri attraverso la cucina*. Perugia: Guerra Edizioni.

Materiały dodatkowe przygotowane przez prowadzącego.